

стане това. Казват нѣкои, че сж немили — недраги, че нѣматъ домъ на земята. И азъ съмъ съгласенъ съ васъ, че по-хубаво нѣщо въ свѣта отъ дома нѣма; по-хубаво нѣщо въ свѣта отъ майката и бащата нѣма; по-хубаво нѣщо отъ брата и сестрата нѣма. И наистина, братството и сестринството е идеалъ за човѣшката душа. На земята, обаче, братството и сестринството още не сжществува. Братъ или сестра сж онѣзи, които сж готови всѣкога отъ тѣхъ да замине, а не отъ другитѣ. Братъ е онзи, който е готовъ да се жертвува за другитѣ, както за себе си. Сега всички говорятъ за братство, за сестринство, за домъ, но разбиранията имъ по тѣзи въпроси сж, както тия на свѣтскитѣ хора. И религиознитѣ хора говорятъ за любовъ къмъ Бога, но не сж готови да се жертвуватъ за Него. Тѣ живѣятъ за себе си само. Това не е никаква любовъ, никаква обичъ. Понеже Богъ е Любовь, Той жертвува всичко за хората, но тѣ не сж готови да дадатъ косъмъ отъ главата си за Него, макаръ че говорятъ за любовъ. Това е човѣшка религия, човѣшко разбиране, споредъ което съвременнитѣ хора водятъ животъ, несъвмѣстимъ съ Божията Любовь. По тази причина, именно, днесъ всички хора страдатъ.

Първото правило: човѣкъ трѣбва да пѣе. За кого? За брата си и за сестра си. За кого пѣе майката? За сина или за дъщеря си. Има майки, които пѣятъ много хубаво. Тѣ пѣятъ отъ любовъ къмъ своитѣ деца. Христосъ казва: „Който се сподобятъ съ възкресението и се свѣржатъ съ ангелитѣ, тѣ сж Синове Божии.“ Да възкрѣсне човѣкъ, това значи да се върне дома си, да разбере, какво нѣщо е братство и сестринство, какво нѣщо е музиката. Да възкрѣсне човѣкъ, значи да се свѣрже съ Бога. Тази връзка се очаква отъ всички хора. Тя не може да стане изведнѣжъ. Безъ нея, обаче, не може да се влѣзе въ Вѣчния животъ. Които сж завършили своето развитие, тѣ сж направили вече тази връзка. Тѣ иматъ свобода, или да се върнатъ отново на земята, или да останатъ да живѣятъ въ дома си. Единъ день, когато хората разбератъ този законъ, тѣ ще влѣзатъ да живѣятъ при Бога и ще бждатъ щастливи. Днесъ хората сж нещастни по причина на това, че сж далечъ отъ своя домъ. Затова именно, тѣ се съмняватъ въ Бога и се запитватъ, обича ли ги Богъ, или не. Щомъ се съмняватъ въ Първата Причина, тѣ се съмняватъ и въ своитѣ ближни. Тѣ казватъ: Ако еди-кой си ни обичаше, той нѣмаше да постѣпи съ насъ така. Прави сж тѣ, но сжщевременно сж и криви.